

STUDENTEN WEEKBLAD

9^e Jaargang.
No. 27.

HOOFDREDACTEUR: CH. E. DUTILH.
REDACTEUREN: A. E. M. J. HANLO, R. A. D. CORT VAN DER
LINDEN, G. P. NIJHOFF.

Donderdag
2 Mei '07.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN J^B
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdagnmiddag 4 uur aan het Redactie-adres: Vlamingstraat 34; daarna en slechts dan, wanneer toch opname in het eerstvolgend nummer gewenscht is, aan dat van den hoofdredacteur: v. Leeuwenhoeksingel 3.

Eerstvolgende REDACTIEVERGADERING op het Bureau van de Redactie, Vlamingstraat 34, Dinsdag 7 Mei, des middags om 4 uur.

Uit de Redactie getreden:
F. A. VENING MEINESZ.

Waarde Heeren Mede-Redacteuren.

Met leedwezen neem ik de pen op om U mede te deelen hoe ik mij na lang beraad genoopt voel het lidmaatschap der redactie neder te leggen. Dit leedwezen spruit voort uit de herinnering aan vele aangename en gezellige redactie-vergaderingen, die mij de genoegelijke zijde van het redacteurschap in 't geheugen terugroept. Tevens komt het voort uit het gevoel van scheiden uit een werkring waaraan ik, vooral in den laatsten tijd, niet zooveel tijd heb kunnen geven als ik wel gewenscht heb.

Met den hartelijk gemeenden wensch dat het het S. W. verder welga en dat het U zal mogen gelukken het tot nog grooter bloei dan tot nu toe op te voeren, neem ik afscheid.

Uw voormalige ambtsgenoot,
A. VENING MEINESZ.

Inhoud.

Don Quichot en de Maskerade, door v. B.
Opmerkingen beknopte handleiding der Kinematika,
door J. C.
Opmerkingen over de Week.
Boekbespreking. Stoomturbines.
" Mijne gevangenissen.
" Romeo en Julia van het land.
Berichten en mededeelingen.
Agenda.

Don Quichot en de Maskerade.

Nu de vakantie nadert en met haar een tijd, waarin werkzame, ijverige en vindingrijke geesten zich ongestoord kunnen bezighouden met het uitwerken van plannen voor de aanstaande Maskerade, acht ik den tijd gekomen, het woord te nemen.

Het tot nu toe gevolgde systeem, dat de uitwerking van die plannen hoofdzakelijk doet berusten bij een bepaalde commissie is geheel fout.

Een maskerade moet niet gemaakt worden op commando, maar moet ontstaan als een soort van neerslag uit het intellect van het geheele corps. Daarom moet een gróote vakantie worden afgewacht, in deze moeten de gemoederen tot rust komen en de geesten tot zichzelf inkeeren; waaruit dan als van zelf een soort van plannen-cycloon opborrelt, uit welke weer een schoon en universeel Plan crystalliseert.

Waar door toevallige omstandigheden mijn gróote vakantie reeds in Januari begon en een gewenschte rust reeds nu op mij is neergedaald, terwijl ook de inkeering des geestes niet op zich liet wachten: wil ik, het loodsmannetje dat de groote plannen-haai vooraf gaat, even laten zien wat

alzo het resultaat is van het gericht blijven der gedachten op een zelfde punt, wat hier dan de maskerade in 1908 blijkt te zijn.

Ten eerste werd mij het volgende duidelijk:

Een maskerade als b.v. de laatst gevierde is een onding. Hiermee wil ik niet zeggen, dat deze mislukte in den zin, die men daarin in betrekking tot maskeraden, hècht, maar in een meer uitgebreiden; d. w. z. ze mislukt in het oog van het nuchter kritiseerend verstandsmensch, van den schoonheidsgevoelige en van den sociaal-democraat.

Het nuchter-verstandsmensch spreekt aldus:

„Denk voor een oogenblik uwe Corpsbroeders vóór u, gesteld in een lange rij.

Trek hen de bovenkleederen uit en doe ze in Byzantijnsch costuum. Wat ziet ge?

A de oogen nog blind van 't harde studeeren klimt op een ros en is scherpziend veldheer.

B ervaren in heerenkleeding, steeds vol van zijne boorden en zijne dassen, sliert zijn lange, bloote, witte nek uit een laag kledje; C een gezonde boerenjongen, waagt zich aan een verfijnd patricierkledij, terwijl mijn vriend D droomverloren vergeet wie hij is en een sigaret aansteekt met lucifers die hij uit een apart er voor gemaakt zakje van zijn tunica ophaalt.

E heeft zich geheel in zijn rol ingeleefd, maar zijne stemming wordt gedood door den aanblik van Ma in mode 1908, en van geliefde in dito, die uit een venster van een huis 1850 hangen. F is een geraffineerde Barbaar met een suikerzoet mondje terwijl G, H, I en J werkelijk te gek zijn om naar te kijken”.

De schoonheidsgevoelige spreekt aldus:

„Zooals alles een schoone zijde heeft, zooals alles gezien kan worden als móoi, heeft deze maskerade een mooie kant: zie die menschendrommen, grijs in de verte van opwalmende stof, zie die bontgekleurde dwazen daartusschen, en die vloekende gevels er boven, en nog hooger de blauwe hemel en de zon over alles.

Dàt alles is mooi, maar dient daarvoor een maskerade?

Als voorstelling-uit-het-verleden is een maskerade doorgaans leelijk”.

Ten slotte zou de sociaal-democraat meelijdend de schouders ophalen en mompelen: „die vervloekte kapitalistenwulpen, ze smijten met 't geld van 't Proletariaat! Ze illustreeren de klasse-afschieding”.

In 't kort zou men kunnen zingen:

Breng tarlatan noch klatergoud
Noch leugen op de wegen
Gekruid door niets als ijdelheid
En 't geld van Pa gekregen.

Steek toch geen knaap van moeders schoot,
In 't harrenas der helden
En kies geen bevend studiehoofd
Tot schrik van 's vijands velden.

enz. enz. Om dan pathetisch te eindigen:

Werp, Zon, uw straal, uw gulden licht
En blikker in de bliken!
Gij, Wind, blaas door dat ijl gedoe
Van linten en van strikken.

Gij, Wind, blaas door die bonte troep
 Breng frischheid in die poppen
 En lukt het niet — dan waar het goed
 Ze voor eeuwig weg te stoppen.

Waar ik echter met dergelijk gerijmel niets uit te staan wil hebben, vat ik de draad van mijne verhandeling wederom op en vertel wat mij verder geopenbaard werd.

Ten tweede werd mij dan duidelijk:

In tegenwoordige maskeraden ontbreekt 1° de gedachte, ontbreekt 2° een gedachte en ontbreken 3° de gedachten, d.w.z. 1° ze léeren ons niets, zijn er haast onwillekeurig, en onnoodzakelijk; 2°. ze bevatten geen nieuwe idee, ze brengen geen nieuwe kijk op 't feit „maskerade” 3° ze zijn fabriekmatig samengesteld volgens een bepaald, oud, en eerwaardig recept.

Dit nu brengt met zich een soort van onrust onder deelnemers, deelhebbenden, kijkers en moeders.

Want er is eigenlijk niet véel aan te zien, en er móet véel aan te zien zijn wat aan het geheel ten duidelijkste te zien is, zoodat bovengenoemde onrust niet alleen verklaarbaar maar ook vergevenswaardig is.

Ten derde werd mij duidelijk:

Wil een maskerade zin hebben dan moet ze als 't ware zijn één groot spel, één groot geheel, één comédie en dan moeten alle deelnemers zoo gekozen worden dat ze in staat zijn hunne rollen goed te vervullen en dan moet niet min of meerdere hoeveelheid dienstjaren in het Corps de volgorde van kiezen bepalen.

Er zijn werkelijk menschen te over die van nature aangewezen zijn om b.v. dieren des veld's voor te stellen, anderen gelijken sprekend op bandieten, weer andren munten uit door vaardigheid in het dobbelspel en zoo kan men doorgaan.

Het zou b.v. overweging verdienen, dat de maskerade-commissie op een dag plaats nam bij de deuren der sociëteit, aankondigde dat vrije consumptie zou worden verstrekt, en dan opteekende waartoe de verschillende binnentredenden geschikt werden geacht, naar gelang van den indruk, dien ze dat oogenblik maakten.

Maar daar dit alles van later zorg is, en allereerst moet voorzien worden in het feit dat gemakkelijk praten en afbréken nog geen maskerade opbouwt, wil ik in mijn gemoed grijpen en zoo in het vrije luchtruim eenige voorstellen opperen, die zin hebben, kolossale bronnen opleveren voor nog kolossalere comedies, die alle gelegenheid aanbieden om de geest te laten spelevaren; die niet al eens vertoond zijn, die in een woord een nieuwe toekomst openen aan het begrip maskerade.

Alzoo. Muzen en gratiën bezielt mij. Gij geesten van het Verleden! schenkt mij kracht, en Gij, bonte Godesse van het Heden! voert mijn pen!

Blauw gewiekte duiven nestelt U aan mijn voet en draagt deze bladen Delftwaarts, terwijl Gij, mijn zoete blommen het geheel doortrekke met Uw geur! Zon geef mij licht en Nacht! wijkt van de verduisterden!

Gaan we uit van het idee, dat de maskerade niet mag strijden tegen het gewone-menschenverstand, het schoonheidsgevoel moet bevredigen en een democratisch hart moet goed doen, dan lijkt dit vrijwel een onmogelijkheid.

We hebben ten eerste een aantal huizen in Delft, die tot de meest uiteenlopende tijdperken behooren van ongeveer 1500—1900. De toeschouwers zullen wel niet er toe te bewegen zijn zich in passende kleedij te kleeden, draaiorgels zullen niet geweerd kunnen worden zoomin als straatversieringen, zonder welke geen maskerade gedacht kan worden.

Plaatsen wij in het bovenbeschreven lieflijke geheel een ernstig-bedoelde optocht, dan krijgt deze een sterk belachelijke zijde. Hoe dit te vermijden?

Wel, doodeenvoudig, draai het om en geef een belachelijke optocht, die een ernstige zijde heeft.

Zoodra de anachronismen gewild zijn, bij het spectacle behooren, onmisbaar zijn, houden ze op belachelijk te zijn en is de eer van een Delftsche maskerade gered.

Echter moeten wij nu oppassen voor den schoonheids- en gevoelige. Deze heeft niets tegen de gewilde anachronismen, mits de belachelijkheid vervangen worde door humor, door geestigheid, door satyre, en aan de statige ernst, die een maskerade nu eenmaal kenmerkt, geen afbreuk gedaan worde.

Hij wenschte zich in overleg met den wijzen broeder van daareven, niet een los in de lucht hangende maskerade, maar eene die zin heeft en liefst met de feestweek in nauw verband staat.

Dit komt dan hierop neer dat de optocht slechts een deel is van een groote en grootsche vertooning, die plaats vindt om wat te noemen in S. P., op de markt te Delft, op een groen weiland ergens buiten de stad, langs 's Heeren straten, feestgebouw en waar ook. Dit schouwspel, deze Vertooning met groote V, moet dan 3, 4 dagen duren; het geheel moet bepaald en vooraf vastgesteld zijn, maar toch ook weer vanzelf verlopen; elke vroolijke feeststemming moet er een vanzelf sprekende plaats in vinden, ieder individu moet zich binnen zekere grenzen vrij kunnen uiten.

Echter moet ook aan b.v. eene tooneelvoorstelling een plaats ingeruimd worden.

Om niet exclusief te zijn en genot rond te strooien moet het publiek gelegenheid gegeven worden mede te werken in het Geheel, ook weder binnen zekere grenzen.

Zooals men ziet: wij moeten ontwerpen één groot samenstel waarin niet de optocht hoofdzaak, maar belangrijke bijzaak wordt. Deze optocht moet zóó uit de handeling voortkomen, dat op een gegeven oogenblik iedereen zegt: „Nu móeten wij optocht houden, ik wil wel anders, maar ik kan niet anders.”

Wat een tegenstelling met vroeger!

Toen was men eigenlijk verbaasd, dat men door de stad moest loopen, omdat men niet wist, waarom men zoo gek gekleed door die straten moest zwoegen.

Verder: wat een bron van openbaring van persoonlijk intellect, wat een onwillekeurig naar voren schuiven van natuur-tooneelspelers!

Om niet geheel onze sociaal-democraat uit het oog te verliezen, wil opgemerkt zijn, dat het „elk wat wils” ook hier zijn toepassing dient te vinden en dat deelname noodzakelijk binnen ieders bereik moet vallen.

Welk een kostelijke gelegenheid biedt mijn plan hier niet voor!

Het verwijt dat dan het feest op een Carnaval zou gaan lijken, zie ik met fieren blik in de oogen.

En ik stel deze vraag:

Zou het zoo erg zijn een meer Carnaval-achtig karakter aan de maskeraden te geven — mits dat karakter gelouterd zij, in het vuur der beschaving, gezuiverd van de bijmengselen eener onontwikkelde opvoeding.

Op menig Carnaval is meer plezier dan op menig Maskeraadje en de kiem is toch ook in beiden: de lust tot verkleeding, tot het kruipen in een ander Ik.

Maar de persoonlijke ijdelheid is bij een Maskerade groter.

En dan zou te vragen zijn waar of de grens ligt tusschen Maskerade en Carnavalsvertooningen en of binnen die grens aan de kant der Maskerade nog niet een heel eind ruimte is?

Maar genoeg. Wie maakt het ontwerp?

Ziet hier weer een uiterst eenvoudige vraag, die men denkt, dat mij zal verpletteren.

Gansch niet, 't antwoord is even eenvoudig:

Wij! Wij! en nogmaals Wij, dat is: het geheele Corps!

De maskeradecommissie geslepen en opgewreven, met boeken omringd, van geest en geestdrift vervuld stelt op een schema.

Dit is de algemeene Lijn.

Nu komen Wij, d.w.z. het geheele Corps, Alles.

Als een enorme broed-hen zie ik haar zitten en ze broedt en ze broedt!

Wat broedt ze? Ze broedt plannen uit!

Nu begrijpt ge waarom, herinnert gij het nog, hoe ik in den beginne sprak van lange vacaties, van rust en inkeering

Ziet ze bloeien de bloeiende bloemen die als guirlandes de Lijn zullen versieren maar tevens wat wegdoezelen — ziet de rozen, de anjers, de chrysanthen, de meiklokken, de paardebloemen, de madelieven, de aronskelken, de stinkende gouwe en de smeerwortel — ziet ze groeien. Ze behoeven slechts de hand des tuinmans, die plukt de mooie exemplaren en de leelijke stilzwijgend voorbij gaat.

Die tuinman is wederom de maskerade-commissie. Deze hecht aan haar Lijn de vruchten van den arbeid, het denkvermogen en de geesten der Corpsleden.

En binnenkort is het geheel klaar.

Nu zal men zeggen: maar de Lijn, de Lijn, dat is het cardinale punt!

Zonder zin te hebben ook hierin mijne lezers aan 't handje te voeren, wil ik enkele opmerkingen ten beste geven.

Een hoofdpersoon moet er zijn, dát is mos, en bovendien redelijk, wat een zeldzaamheid mag heeten.

Neem nu b.v. aan dat men bedenkt dat voor hoofdpersoon niemand geschikter is dan Don Quichot.

Don Quichot! 'n man als hij! Wat is er niet van te maken! maar de historie?

Wat historie? We handelen niet volgens het boekje. Wel wis en waarachtig niet. We handelen volgens het vervolg op het boek van Don Quichot.

En dat vervolg — dat schrijven, of beter gezegd, dat spelen we zelf.

En wanneer handelt het vervolg? Nu! in 1908! Maar de Don is al lang dood? Hij is opgestaan uit de dooden en met hem Sancho Pancha!

O, Sancho Pancha en wat zijt gij kostelijk een figuur voor een feest als 't onze!

Gij voelt ongetwijfeld het begin van een Lijn.

Welaan houdt hem goed vast en volgt hem tot het einde... alleen! Want ik verlaat U.

v. B.

Opmerkingen beknopte handleiding der kinematika.

Aan de beknopte handleiding der kinematika wenschen we eenige opmerkingen toe te voegen. In de handboeken van theoretische mechanica vindt men steeds een meer of minder ruime plaats ingeruimd aan de kinematika; zij wordt dan meestal theoretisch behandeld en draagt het karakter eener algemeene inleiding. Het is duidelijk, dat dan de toepassingen meer op den achtergrond treden. Toch zijn er handboeken, die ook dit laatste standpunt meer in het oog houden. In Burmesters Lehrbuch der Kinematik vindt men een bibliografische opgave, welke evenwel slechts tot 1888 loopt. Uit lateren tijd zijn daaraan verschillende namen toe te voegen; toch is het niet gemakkelijk den studeerenden aan de Technische Hoogeschool eene handleiding aan te bevelen; de voornaamste oorzaak daarvan is wel deze, dat de in Delft gehouden cursus tot de toegepaste Mechanika moet worden gerekend, en alzoo zoowel de theoretische bewegingsleer als hare toepassing op de beweging van werktuigen bevat. Buitendien wordt dit alles in beknopte vorm voorgedragen.

Het doel van dit overzicht nu is eene toevoeging aan de mondelinge voordrachten te geven. Daar deze in de keuze der onderwerpen rekening houden met de voordrachten over theoretische mechanica, zoowel als met de constructie, moest noodzakelijk eenheid van methode op den achtergrond komen. Tevens moest bij de redactie in het oog worden gehouden, dat niet door te groote uitvoerigheid de zelfstandigheid door eigen studie werd geschaad.

Om werkzaam te zijn in den geest die, naar we meenen, de eerste ontwerpers van het plan dezer handleidingen heeft bezielde, is deze handleiding aldus ingericht:

Van een groot aantal stellingen zijn de bewijzen niet gegeven of slecht aangeduid; vele toepassingen zijn slechts bij name genoemd. Alles wijst er op, dat de mondelinge voordracht de hoofdzaak is en hier de hoofdpunten zijn bijeengebracht; het houden van aantekeningen en het volgen der bewijzen wordt alzoo vergemakkelijkt.

Verder zijn figuren niet aangebracht, hoewel deze bij de kinematika eene belangrijke rol spelen. Het is de bedoeling, dat de toehoorders zelve de figuren teekenen op bladen doorgeschooten papier en zoo persoonlijk aan het volledig maken der handleiding deelnemen.

Moge zij bij de studie goede diensten bewijzen. J. C.

Opmerkingen over de Week.

De tijden zijn voorbij dat veel bijzonders voorvalt; en als dat al eens gebeurd, dan wordt dat onder al die andere questies, die de aandacht trekken, niet opgemerkt. Alléén wat langblijvers zoo nu en dan op de kroeg, die pijn aan hun oogen hebben, als ze 's morgens verbijsterd staan midden in de ontwakende lentedag.

Een openingstocht van Laga met véél booten en véél wind, voorafgegaan door eenige prestaties op oorlogschepen in de Hypolitusbuurt door ouderen; een eerste-jaarsruif, waarbij veel gebroken en gemoerd werd en er menschen langs de muur kropen als vliegen, dat is dan ook alles wat te vermelden valt, en dan heb ik hooren mompelen over de datum van de Varsity: één dag voor 't propaedeutisch, terwijl de Interacademiale op 4 te houden weer niet kan doorgaan, door groote activiteit van Leidens kant.

BOEKBESPREKING.

STOOMTURBINES, (een korte uiteenzetting der voornaamste systemen), door F. Kerdijk, A'dam, Van Mantgem en De Does.

Ontegenzeggelijk waar is het, dat er nadeelen zijn verbonden aan de vele populair-wetenschappelijke verhandelingsen, die in den laatsten tijd en op allerlei gebied het licht zagen. Zij zijn echter te beschouwen als uitvloeisel van de aard van den tegenwoordigen mensch, die van veel op de hoogte wil en moet zijn; welke noodzakelijkheid weliswaar afbreuk doet aan de grondigheid der vergaarde kennis, maar zich desniettemin zoo sterk doet gelden, dat zij voor iemand, die zich een weg door het praktische leven heeft te slaan, niet is te ontloopen.

Het is daarom niet voor elkeen weggelegd den juisten grens te vinden tusschen dat wat in een dergelijke verhandeling dient vermeld en hetgeen weggelaten moet worden.

En zelfs zijn er onderwerpen, die zich tot korte uiteenzetting in 't geheel niet leenen. Onder dezulken behooren echter niet die, waarop afzondering in bepaalde systemen mogelijk is, en als bewijs hiervoor mag gelden het werkje, waarvan titel en schrijver hierboven zijn vermeld.

Voorafgegaan door een inleiding, waarin, na een kleine geschiedenis der stoomturbine — waarvan de bekende toestel van Hero van Alexandrië, ± 200 jaar voor het begin onzer jaartelling als oervorm mag worden beschouwd — zijn uiteengezet de beginselen, op welke de tegenwoordige turbinebouw is gegrondvest, worden de voornaamste typen behandeld, n.l. de Laval-, Elektra-, Parsons-, Rateau-, Zoelly-, Curtis- en A. E. G.-, Riedler-Stumpf-turbines. Dan volgt een hoofdstuk dat speciaal handelt over de toepassing der lage-drukturbines met stoomaccumulator, terwijl het slot gevormd wordt door een vergelijkende beschouwing, stoomturbine contra zuigermachine.

In 1884 en 1889 kwamen De Laval en C. A. Parsons met turbines voor den dag, die, hoewel uiteenlopend wat betreft het principe, dit gemeen hadden, dat zij voor het praktische gebruik geschikt bleken en als zoodanig een eind maakten aan de rij van voorstellen en onuitgevoerde uitvindingen, die het publiek langzamerhand hadden doen twifelen aan de mogelijkheid eener bedrijfsvaardige oplossing.

In het algemeen zijn de turbines te onderscheiden in actie- en reactie-turbines. Bij de eerste soort wordt het arbeidsvermogen der hooge stoomspanning omgezet in stroomingsenergie, welke men daarna pas, dus volkomen geëxpandeerd, door straalbuizen op het looprad laat werken; bij de tweede soort wordt de stoom van hooge spanning door een leirad (vast of tegengesteld beweeglijk aan de draaiinrichting van het looprad) tegen de schoepen van het looprad gevoerd, dus zonder voorafgaande expansie.

Behalve zuivere actieturbines (Laval, Electra, Rateau, Zoelly, Riedler-Stumpf) onderscheidt men die met den Combinatie van het actie- en reactie-beginsel (Parsons, Curtis A. E. G.)

De groote omtreksnelheid van het looprad die in het bedrijf te hoog is, wordt òf indirect door middel van tandrad-tusschenschakeling (Laval) òf direct door verdeling in snelheids-, druktrappen of beide gereduceerd (Parsons).

De toepassing van snelheidstrappen wil zeggen de methode waarbij de stoom totaal geëxpandeerd is voor de intrede in het looprad en elk looprad met minder snelheid verlaat; van druktrappen wil zeggen de methode waarbij het beschikbaar spanningsverschil over verschillende perioden verdeeld wordt en de afgewerkte stoom van één stel loopraden dient als versche stoom voor een volgend stel. De combinatie is te bereiken door iedere druktrap samen te stellen uit diverse loopraden, elk met verschillende snelheidstrap.

Verder kan de stroomtoevoer zijn axiaal (in asrichting) (Parsons, Rateau, Zoelly, Curtis) of radicaal (in het rad van het looprad) (Laval, Elektra, Riedler-Stumpf).

In het eerste geval wordt de stoom toegevoerd door in de leiraderen, welke concentrisch en in evenwijdige vlakken met de loopraderen zijn opgesteld, aangebrachte vaste schoepen, in het tweede geval door straalpijpen. De konstruktie dezer schoepen en straalpijpen is een belangrijk punt. Zij zijn of afzonderlijk bevestigd op het rad of maken er deel van uit; zij zijn er in gefreesd op speciaalbanten. Het materiaal is nikkelstaal; zelfs siemens-martin en best gereedschapsstaal zijn op den duur tegen de stoomstraal niet bestand.

Bovendien vordert de groote centrifugaalkracht een aanzienlijke trekvastheid. Hoe grooter de middellijn der raderen, des te strenger eischen moeten aan het materiaal worden gesteld en het spreekt vanzelf dat b.v. bij de Laval-turbine, waar de omwentelingsnelheid van de loopraderen van 10000 (groote machines) tot 30000 (kleine machines) omwentelingen per minuut bedraagt, het beste van het beste moet gekozen worden.

De meeste turbines hebben een horizontale as, de Curtis-machine echter een vertikale, waardoor de toch al kleine benodigde plaatsruimte tot een minimum wordt teruggebracht.

Indien gebruikt tot opwekking van elektrische energie, wat trouwens wel de hoofdtoepassing kan heeten, zijn zij direkt gekoppeld met de dynamo.

Haar uiterst nauwkeurige en snelwerkende regeling maakt de turbine speciaal geschikt voor de elektrische krachtstations, waar het stroomverbruik aan aan sterke wisseling onderhevig is, zooals bij elektrische tram-centrales.

Teekenend voor de kompaktheid is het feit dat de plaatsruimte welke oorspronkelijk bestemd was voor een compound-zuigermachine direkt gekoppeld met een dynamo met een nuteffect van 800 K. W., achteraf om reden van groote stroomaanvraag, benut werd voor plaatsing van twee turbodynamo's van 1100 en 1800 K. W., d.i. ruim $2\frac{1}{2} \times$ zooveel.

Als verder voordeel geldt de onnoodigheid van zware fundamente, eenvoudig omdat slechts roteerende deelen voorkomen en bovendien de kleine drukverschillen waarmee de lage-druk turbines kunnen loopen, zoodat zij zelfs de afgewerkte stoom van een zuigermachine nog in nuttigen arbeid kunnen omzetten. Voor de geregelde en constante stoomaanvoer is dan noodig de tusschenschakeling van een accumulator.

In de scheepvaart bleek echter de zuigermachine economischer, voornamelijk tengevolge van minder kolenverbruik en de gemakkelijker omzetting van de schroefbeweging waarvoor in geval turbines worden toegepast een geheel aparte machine noodig is. Waar echter groote snelheid geëischt wordt en ondragelijke trilling van het schip moet vermeden, is de turbine de aangewezen oplossing. De Parsons-turbine wordt het veelvuldigst toegepast; tot en met September 1906 leverden de fabrieken waar zij gemaakt worden tot een gezamenlijk bedrag van 294,500 P. K. De grootste turbines zijn die welke in aanbouw zijn voor Buenos-Ayres, van 13,500 P.K. De eenige groote elektrische centrale in Nederland, gedreven door turbines (Parsons) is die te Rotterdam aan de Schiehaven. Opgesteld zijn vier aggregaten, ieder van 1500 K.W. die een gelijkstroom van 550-650 volts voor trambedrijf en een draaistroom van 5000-5500 volts bij 50 periodes voor verlichting en fabrieken leveren.

Dit alles kan echter slechts een onvolledig beeld leveren van de inhoud van dit interessante werkje. Een verdienste er van is dat het aan duidelijke teekeningen een bevattelijke, zakelijke tekst paart en last not least een opwekking vormt zich verder in te werken in dit groote technische vraagstuk van onzen tijd en van de toekomst: „turbine of zuigermachine”.

?

(Zie vervolg Tweede Blad).

 ADVERTENTIEN.

TE HUUR
HEERENHUIS met TUIN,
OOSTSINGEL 15,

à f 450.— per jaar, uitstekend geschikt voor heeren Studenten. Te bevragen WONINGGIDS, Binnenwatersloot 9.

Wed. C. VAN LEEUWEN, Molslaan 15,
DELFT.

Steeds voorradig uitgebreide collecties **vreemde POSTZEGELS. Reclame Enveloppe**, 100 diverse, 8 cts. **Weldadigheidsseries** (Rumenië) 80 cents. Inkoop van **gebruikte De Ruyterzegels.**

Bij **VAN MANTGEM & DE DOES**, Uitgevers te AMSTERDAM, is zoeven verschenen:

Stoomturbines.

Een korte uiteenzetting der voornaamste systemen door

F. KERDIJK.

Groot formaat. Met 61 fig. Prijs f 1,25.

... zoo deed de heer KERDIJK in zijn bovengenoemd boek, dat alles geeft wat ieder technicus behoort te weten.

A. VOSMAER in het E. en W. W.

TE KOOP aangeboden:

SPIEGEL-TELESCOOP op koperen voet. Ook genegen in te ruilen voor goede **ZAKKIJKER** of **BINOCLE**. Adres: **CHOORSTRAAT 11.**

Afbeeldingen Diës-Optocht.

Van bovengenoemde afbeeldingen zijn een beperkt aantal ongevouwen afdrucken op goed kunstdruk-papier à f0,25 p. ex. verkrijgbaar bij den boekhandel
 — J. WALTMAN jr., Binnenwatersloot 33. —

A^B. SCHRAM,
 MUSICUS,

verhuisd van **CHOORSTRAAT** naar
Vrouwjuttonland 20.

DELFTSCHE
Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade
 75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend,

W. DE HOOGH.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het **STUDENTEN-WEEKBLAD**
van 2 MEI 1907. No. 27.

SILVIO PELLICO, MIJNE GEVANGENISSEN,

Uit het Italiaansch vertaald
door FRANS ERENS.

In 1906 kwam dit boek in zijn goede Hollandsche vertaling uit.

Zeer zeker is 't een vreemdsoortig boek, deze gedenkschriften van een hoogstaand man, die om politieke redenen 10 jaar in de gevangenis werd opgesloten. Nieuw is 't boek niet, want de man die deze memoires neerschreef, stierf 1854. Ge zult me misschien vragen wie die Silvio Pellico is, dan hoef ik U alleen te antwoorden dat hij verder de schrijver is van Francisca da Rimini en van bovenstaand boek, dat een geweldige beweging bij zijn verschijning teweeg bracht. Verouderd is 't zeer zeker niet. Er is zóó veel onvervalscht menselijks in zijn herinneringen dat bijna alles past in onze omgeving.

Werkelijk een mooi boek van een hoog ontwikkeld en hoogstaand mensch.

Zooals ik zeide is de vertaling goed, een enkele fout als op bladz. 29. bijv. „noch”, terwijl „nog” bedoeld is, doet aan de waarde niets af. De uitgave met mooie druk bij S. L. van Looy, Amsterdam.

ROMEO EN JULIA VAN HET LAND

door GOTTFRIED KELLER,
vertaald door EMILE ERENS.

Een paar aanduidingen van Erens gaan vooraf aan 't eigenlijke boek, gelukkig niet meer dan 2 à 3 bladzijden, want een voorwoord of iets dergelijks zou schade doen aan 't subtiele en reine van dit boek.

Noem 't een romance, noem 't een verhaaltje van een 150 bladzijden, 't doet er niet toe, als ge 't gelezen hebt, zult ge 't gevoel hebben iets rijks te hebben doorleefd, met méér gevoel, méér harmonie dan een gewoon boek en gewoon verhaal, en tóch is dat verhaal zoo eenvoudig; zoo eenvoudig als de naam aanduidt. Wat de intrigue is? Dat behoeft ge niet te vernemen, dat duidt de titel alreeds aan. Neen, maar even wil ik alléén nóg eens zeggen, dat 't een prachtwerkje is in ál zijn eenvoud van gevoel en van zeggen. Ik kan dit boek niet anders dan sterk aanbevelen.

De vertaling is vlot en goed en geeft méér dan voldoende 't oorspronkelijke weer.
Ook de uitgave laat niets te wenschen over.
Uitgave bij S. L. van Looy.

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

Verkozen tot vise-president van de Delftsche Studenten Weerbaarheid: F. des Tombe.

—o—

PRACTISCHE STUDIE.

Gewone Vergadering op Vrijdag 3 Mei, des avonds ten 8 ure, in de Stads Doelen.

Spreker de heer A. J. A. Braak c.i., ingenieur bij de Holl. Maatsch. tot maken van Werken in Gew. Beton.

Onderwerp: Het viaduct in gewapend Beton van de Zuid-Hollandsch Electr. Spoorw. Maatsch. te Rotterdam.

Excursie Zaterdag 4 Mei. Vertrek 's ochtends 8.31 Greenwich van 't Station te Delft.

A G E N D A.

DEN HAAG.

Vrijdag 3 Mei. Diligentia. Vioolavond van Dirk J. Balfoort, met medewerking van André Spoor en Arthur Bienbar (accompagnement); 8 uur.

Ned. Tooneel: Anna Karenina; 8 uur.

Zaterdag 4 Mei. Schouwburg. Deutsches Theater; Kontesse Guckerl; 8 uur.

Zaterdag 11 Mei. Dierentuin. Opening van de Voorjaarskermis; 1—11½ uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 3 Mei. Groote Schouwburg. Das Rheingold; 8 uur.

Zaterdag 4 Mei. Groote Schouwburg. Die Walküre; 6¾ uur.

Zondag 5 Mei. Groote Schouwburg. Ned. Tooneel-vereeniging: Op Hoop van Zegen; 7½ uur.

Maandag 6 Mei. Groote Schouwburg. Siegfried.

Woensdag 8 Mei. Groote Schouwburg. Götterdämmerung.

ADVERTENTIEN.

CHARLES ABRAAS.

PHOTOGRAAF D. S. C.

OUDE DELFT 143

TELEPHOON No. 295.

ATELIER EERSTE RANG.

ONDERSCHIEDINGEN:

s-GRAVENHAGE 1904.

's-GRAVENHAGE 1906.

GENUA - - - - 1905.

DRESDEN - - - 1906.

OPRUIMING

VAN

Mucha Platen en Bloemstudiën

van **C. KLEIN** en **VOUGA**,

tegen zeer verminderden prijs,

bij **J. WALTMAN Jr., Boekhandel.**

EGLISE WALLONNE.

Service tous les dimanches à 10 heures et demie.

Handelskaart van Nederland

Bewerkt door S. C. BRUINS,

met aanwijzing van de geregelde Overzeesche en Binnenlandsche Stoomvaartverbindingen, de Spoor- en Tramwegen, Telegraaf en hulpteleggraaf, Telefoon en hulptelesoon, benevens de dagen der voornaamste weekmarkten.

SCHAAL: 1.400.000,

met Alfabetische Klapper.

Prijs / 1,25.

Voorhanden bij J. WALTMAN Jr., Boekhandel.

Biljarts „t Is-Me-Edso”,

overtreffen ieder ander fabrikaat.

Te bespelen Stations-Koffiehuys.

KRUIF.

Stélio
High Class
Turkish cigarettes.
ALOM MET GOUD BEKROOND.

Wendt U voor het afsluiten uwer
passage naar Ned.-Indië tot
J. DE KUYSER & ZONEN,
Agenten Stv. Mij. „ROTT. LLOYD” en Stv. Mij.
„NEDERLAND”.

TECHNISCHE BOEKHANDEL - J. WALTMAN JR.

Afdeeling BOEKHANDEL ————— Binnenwatersloot 33:

LEVERING VAN WERKEN OP TECHNISCH EN LETTERKUNDIG GEBIED.
ABONNEMENTEN OP TIJDSCHRIFTEN EN COURANTEN. PLAATSEN VAN
ADVERTENTIËN IN ALLE COURANTEN. INBINDEN VAN BOEKEN EN
OMLIJSTEN VAN DIPLOMA'S EN PLATEN. :- :- :- :- :-

Afd. SCHRIJF- en TEEKENBEHOEFTE, Binnenwatersloot 33:

PASSERDOOZEN, REKENLINIALEN, DRIEHOEKEN, TEEKENHAKEN, -BOR-
DEN, -SCHRAGEN, -KOKERS, -PORTEFEUILLES, -INKTEN, -PAPIEREN,
MILLIMETERPAPIER, KALKEERPAPIER, KALKEERLINNEN, GUMMI, PU-
NAISEN, O.-I. INKT, VERVEN IN TUBEN EN STUKJES, VERFSCHOTELS,
MAATSTOKKEN, DECIMETERS, SCHETSBOEKEN, TEEKENPOTLOODEN,
DICTAATCAHIERS, COLLEGETASSCHEN, NOTITIEBOEKJES, BLOC NOTES,
MEMORANDUMS, POSTPAPIER IN PAKJES EN IN DOOZEN, ENVELOPPEN,
PENNEN, INKT, PENHOUDERS, POTLOODEN, COPIEBOEKEN, BRIEVEN-
ORDERERS, NOTULENBOEKEN, VLOEICARTON, VLOEIMAPPEN. :- :-

OP AANVRAAG VOOR H.H. STUDENTEN STEEDS VERKRIJGBAAR UIT-
TREKSELS UIT HET ROOSTER DER T.H.S. EN ETIKETTEN VOOR DICTATEN.

Afdeeling DRUKKERIJ ————— Vlamingstraat 34:

BOEK- EN STEENDRUKWERK, AUTOGRAFIËN ENZ. :- :- :- :-
VISITEKAARTJES, BRIEVENHOOFDEN, KWITANTIËN, CONVOCATIEBIL-
JETTEN EN -KAARTEN, CONTRIBUTIEKAARTEN, DIPLOMA'S, WETTEN
EN REGLEMENTEN, DISSERTATIËN EN STELLINGEN, PROGRAMMA'S,
INVITATIEKAARTEN, MENU'S, BALBOEKJES. — VOOR DRUKWERK VAN
VEREENIGINGEN ZIJN TAL VAN VIGNETTEN BESCHIKBAAR. :- :-

BESTELLINGEN IN RIJSWIJK EN DEN HAAG EN OVERIGE OMLIGGENDE GEMEENTEN WORDEN DAGELIJKS
VRACHTVRIJ UITGEVOERD. BESTELLINGEN EN SCHRIFTELIJKE BOODSCHAPPEN KUNNEN AAN DE LOOPERS,
DOOR HUN UNIFORM-KLEEDING KENBAAR, STEEDS WORDEN MEEGEGEVEN. :- :- :- :- :-